

سه شنبه چهاردهم آبان ۱۳۸۷ - چهارم نوامبر ۲۰۰۸

۹۰ روز وزارت علی کردان پایان یافت

مجلس شورای اسلامی، که در مرداد ماه امسال با ۱۶۹ رأی بر وزارت علی کردان مهر تایید زده بود، روز سه‌شنبه پس از سه ماه با ۱۸۸ رأی عدم اعتماد، او را از ادامه تکیه زدن بر صندلی وزیر کشور جمهوری اسلامی معاف کرد.

علی کردان در جلسه استیضاح خود خطاب به نمایندگان مجلس گفت: «آرای شما برای من شیرین است». و در ادامه افزود: «مطمئن هستم که مجلس تصمیمش همراه با تدبیر و شرع و عقل است و این برای من لذتبخش است.»

طبق آیین‌نامه مجلس شورای اسلامی، آقای کردان به عنوان استیضاح شونده و نمایندگان مدافع او، مجموعاً سه ساعت در اختیار داشتند که به ایرادات و سوالات نمایندگان موافق استیضاح پاسخ دهند؛ اما علی کردان در ابتدای جلسه گفت که از مخالفان استیضاح خود خواسته است در دفاع از او صحبت نکنند.

علی کردان ضمن اشاره به رأی اعتمادی که پیشتر از مجلس گرفته بود در ابتدا هیچ پاسخی به موضوعات اصلی استیضاح نداد و فقط تاکید کرد که برای او «بقا در وزارت کشور و جاروکنی ساختمانی از ساختمان‌های دولت اسلامی اگر مصلحت نظام در آن باشد» مطلقاً تفاوتی ندارند.

رضا اکرمی، نماینده تهران، در تذکری به علی کردان گفت: «استیضاح کنندگان سه نکته را در متن استیضاح مطرح کردند؛ و حضرت عالی باید پیرامون آن صحبت کنید.»

در متن طرح استیضاح وزیر کشور، که یکشنبه هفته گذشته در مجلس اعلام وصول شد، موضوع استیضاح «عدم صداقت وزیر»، «دریافت حقوق غیرقانونی» و «مدارک غیرمعتبر» قید شده بود.

نماینده بویین زهرا با اشاره به این که «کردان هم به مجلس دروغ گفته و هم به رئیس جمهوری» خواستار تعیین حداکثر مجازات برای علی کردان شد.

علی کردان در توضیح این‌که چرا از استعفا خودداری کرده است گفت که استعفا نکردنش «نه از موضع قدرت، بلکه از موضع عدم حجت شرعی» بوده و، به گفته او، «به حجت شرعی نرسیده‌ام که استعفا بدهم.»

او گفت: «والله، بالله و تالله چندین بار از همه امور دنیا فارغ شدم و با خدای خود مشورت کردم؛ همچنین با بزرگان مشورت کردم و مع‌الواسطه با برخی مراجع عظام نیز مشورت کردم.»

او ادامه داد: «خواستم مردم نگویند چه شده است که فردی که ۳۰ سال خدمت کرده پس از رسیدن به وزارت، آلوده، کثیف، خائن و بی‌صداقت شده است و آیا مردم نخواهند گفت که بقیه مدیران کشور نیز همین وضعیت را دارند؟»

موضوع جعلی بودن مدرک تحصیلی علی کردان اندکی پس از رسیدن او به مقام وزارت کشور جمهوری اسلامی آغاز و بلافاصله به موضوعی پر سر و صدا، به ویژه در کارنامه جناح اصولگرایان، تبدیل شد.

تکذیبیه ستاد نیروهای مسلح

موضوع دیگری که علی کردان بدان پرداخت، موضوع عدم انتصاب وی به سمت جانشینی فرماندهی کل قوا بود. آقای کردان گفت که با سرلشکر فیروزآبادی، رییس ستاد کل نیروهای مسلح، جلسه‌ای سه ساعته داشته و مشخص شده است که «مشکل فقط اداری است» و او خود باید برای احراز این مقام درخواست می‌داده است.

اما ستار هدایت‌خواه، نماینده بویراحمد و دنا و از موافقان استیضاح کردان، در پاسخ گفت که «ستاد کل نیروهای مسلح مطالب عنوان شده از سوی کردان را تکذیب کرده است.»

یکی از نمایندگان موافق استیضاح روح الله جانی عباسپور، نماینده بویین زهرا و دنا، بود. این نماینده در سخنرانی خود با اشاره به این‌که «کردان هم به مجلس دروغ گفته و هم به رییس جمهوری» خواستار تعیین حداکثر مجازات برای علی کردان شد.

روح‌الله جانی عباسپور گفت: «کردان در آخرین لحظه‌ها به رییس جمهوری هم که با فداکاری از او دفاع می‌کند دروغ می‌گوید و در نامه به دکتر احمدی‌نژاد می‌نویسد در هیچ‌یک از دستگاه‌هایی که فعالیت کرده هیچ حقوقی بر مبنای دکترا نگرفته، در حالی که مدارک موجود نشان می‌دهد وی از سال ۱۳۷۹ به بعد در هر دستگاهی کار کرده، حقوق دکترا گرفته است.»

در جلسه علنی روز سه‌شنبه هیچ یک از اعضای دولت، مشاوران و معاونان رییس جمهوری اسلامی حضور نداشتند و علی کردان تنها با معاونان سیاسی و پارلمانی خود در جلسه استیضاح حاضر شد. محمود احمدی‌نژاد دو روز پیش با «غیرقانونی» خواندن این استیضاح گفته بود که در این جلسه حاضر نخواهد شد.

از همین رو علی لاریجانی جلسه استیضاح را با این توضیح آغاز کرد که «استیضاح مطابق نص صریح آیین‌نامه داخلی مجلس حق نمایندگان است.»

اکنون این نگرانی در دولت محمود احمدی‌نژاد پدیدار شده است که عزل علی کردان با استیضاح وزیر کشاورزی همراه شود و کابینه نهم را بر لبه پرتگاه کسب رأی مجدد اعتماد از مجلس شورای اسلامی قرار دهد.

بر پایه قانون اساسی جمهوری اسلامی، در صورتی که نیمی از اعضای هیأت دولت، به هر دلیل، تغییر کنند رییس دولت باید مجدداً برای کابینه خود از مجلس رأی اعتماد بگیرد.

پس از جابه‌جایی ۹ تن از وزیران دولت نهم طی سه سال گذشته، علی کردان دهمین وزیری بود که از منصب خود مجبور به کناره‌گیری شد.

«تنها دو روز پس از آنکه مقامات ایرانی اعدام مجرمان زیر سن قانونی را انکار کردند، هفتمین نوجوان سال ۲۰۰۸ به چوبه دار سپرده شد». دو سازمان غیردولتی مدافع حقوق بشر، با این جمله اعتراض خود را به اعدام غلامرضا ح. مجرم ۱۹ ساله ابراز داشته‌اند. روز سه شنبه چهاردهم آبان ماه سازمان دیده بان حقوق بشر و کمپین بین المللی برای حقوق بشر در ایران با انتشار بیانیه مشترکی، اعدام یک مجرم صغیر دیگر را در ایران محکوم کردند.

این شخص که با نام غلامرضا ح. از او یاد شده، دو سال پیش هنگامی که ۱۷ سال داشت، در نزاعی با سلاح سرد جان یک نوجوان دیگر را گرفته بود.

این هفتمین مجرم صغیری به شمار می‌رود که طی سال جاری میلادی (حدود ۱۰ ماه گذشته) در ایران اعدام شده است. غلامرضا که تبعه کشور افغانستان و مقیم شهر اصفهان بود، در ۱۷ سالگی یک مهاجر افغان دیگر را به نام شیرآغا حسینی با ضربات کارد و با آنچه «انگیزه‌های ناموسی» خوانده شده به قتل رساند.

ایران هم اکنون تنها کشوری در جهان به شمار می‌رود که طی سال جاری میلادی اقدام به اعدام مجرمان صغیر کرده‌است. ایران همچنین رکورد دار حلق‌آویز کردن نوجوانان زیر سن قانونی (۱۸ سال) محسوب می‌شود.

آمارها نشان از آن دارند که ۸۰ درصد این مجرمان طی بیش از سه سال گذشته در ایران اعدام شده‌اند.

«تراژدی» این اصطلاحی است که کلارسیا بنکومو، مسئول حقوق کودکان در بخش خاورمیانه سازمان دیده‌بان حقوق بشر، برای توصیف چنین وضعیتی واژه «تراژدی» را به کار می‌برد. او در بیانیه اخیر، خواهان لغو چنین اعدام‌هایی در ایران شده است.

هادی قائمی، هماهنگ‌کننده کمپین بین‌المللی برای حقوق بشر در ایران به رادیو فردا می‌گوید که این اصطلاحاً «تراژدی» از عدم گردن نهادن جمهوری اسلامی به تعهدات بین‌المللی خود نشأت می‌گیرد.

به گفته او: «کنوانسیون حقوق کودک را تقریباً تمامی کشورهای دنیا پذیرفته‌اند. اشکال ایران هم این است که حاضر نیست هیچ‌گونه احترامی برای امضایش پای این پیمان‌ها قائل شود.»

بر اساس کنوانسیون جهانی حقوق کودک و میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی که ایران از امضاکنندگان هر دو آنهاست، اعدام مجرمان زیر ۱۸ سال اکیداً ممنوع است. قانون مجازات اسلامی ایران اما در خصوص احکام قصاص، بنا بر شرع اسلام سن تکلیف قانونی را برای پسران ۱۵ سال قمری و برای دختران، ۹ سال قمری می‌داند.

مقامات جمهوری اسلامی می‌گویند قصاص، مسئله‌ای مجزا از اعدام محسوب می‌شود؛ و اینکه هیچ مجرم زیر ۱۸ سالی در ایران برای جرم‌های غیر از قتل نفس، به پای چوبه دار فرستاده نمی‌شود.

بالاترین مقام اجرایی ایران، محمود احمدی‌نژاد از جمله همین مقامات است. او چندی پیش در یکی از مصاحبه‌های مطبوعاتی خود، هنگامی که با پرسشی درباره اعدام مجرمان صغیر مواجه شد گفت: «در ایران نوجوان‌ها اعدام نمی‌شوند. در کجا جوان‌ها اعدام شده‌اند؟ قانون ما سن رسیدگی‌ها را بالای ۱۸ سال قرار داده‌است. البته خوب برخورد سیاسی با ایران زیاد می‌شود؛ که برای ما هم زیاد مهم نیست.»

موضعی که کنشگران مدنی، از جمله محمد مصطفایی آن را «بازی با کلمات و مفاهیم» توصیف می‌کنند. آقای مصطفایی حقوقدان و وکیلی است که دفاع از پرونده حدود ۲۰ مجرم صغیر را در ایران بر عهده دارد.

او به رادیو فردا می‌گوید: «متأسفانه دستگاه قضایی ما برای آنکه بتواند در سطح بین‌الملل توجیهی داشته باشد، مبنی بر اینکه در کشور ما اعدام زیر ۱۸ سال وجود ندارد، موضوع قصاص نفس را از اعدام مجزا به حساب می‌آورد؛ در صورتی که تمامی احکامی که در نهایت به سلب حیات شخص منجر می‌شوند، اعدام به شمار می‌روند. [مقامات قضایی] اعلام می‌کنند که قصاص یک حق شخصی است که به اولیای دم مربوط می‌شود. اما مسئله‌ای که ما در مورد آن بحث می‌کنیم، اساساً سن مسئولیت کیفری اشخاص است، نه چیز دیگر.»

۱۸ سال، استاندارد جهانی است که در معاهدات بین‌المللی برای مشخص کردن سن مسئولیت‌پذیری افراد در مسائل حقوقی و مدنی تعریف شده است.

تمامی افراد زیر ۱۸ سال، بر اساس این استاندارد که مبتنی بر مطالعات جامعه‌شناختی و روانشناسی است، کودک و فاقد قدرت کامل تشخیص و تمیز در مسئولیت‌های مدنی به شمار می‌روند.

آقای مصطفایی می‌گوید: «ما می‌گوییم آنهایی که در زیر ۱۸ سال مرتکب جرم می‌شوند، به آن میزان از رشد عقلانی که باید برسند، نرسیده‌اند، و به همین جهت اعمالی که انجام می‌دهند، اعمال ارادی نیست. به همین دلیل است که ما به صدور چنین احکامی ایراد می‌گیریم.»

اخیراً مقامات قضایی ایران سخن از بخشنامه‌ای گفتند که اعدام تمامی مجرمان زیر ۱۸ سال را لغو می‌کند؛ این مسئولان اما دو روز پس از اعلام این خبر که با استقبال ناظران حقوق بشری همراه بود، اعلام کردند که محکومین به قصاص نفس شامل این بخشنامه نمی‌شوند.

مسئله‌ای که در نهایت حاکی از عدم بروز تحول در روند پیشین است. در سال‌های اخیر تقریباً تمامی نوجوانان اعدام شده در ایران بر اساس حکم قصاص اعدام شده‌اند.

به گفته دیده‌بان حقوق بشر در حال حاضر ۱۳۰ مجرم صغیر در زندان‌های ایران، چوبه دار را انتظار می‌کشند.

اتهام عشا مومنی: اقدام علیه امنیت ملی

قوه قضاییه ایران اعلام کرد عشا مومنی، دانشجوی ایرانی آمریکایی بازداشت شده، با اتهام فعالیت علیه امنیت ملی روبه‌رو شده است. به نوشته خبرگزاری رویترز علیرضا جمشیدی، سخنگوی قوه قضاییه جمهوری اسلامی، روز سه شنبه در یک کنفرانس خبری گفت: «عشا مومنی به اتهام فعالیت علیه امنیت ملی بازداشت شده و مورد او در حال حاضر در دست تحقیق و بررسی است.»

فعالان حقوق زنان می‌گویند عشا مومنی که برای دیدار از خانواده و تحقیق در مورد فیلم پایان نامه اش به ایران سفر کرده بود، روز پانزدهم اکتبر در تهران به دلیل «سبقت غیرمجاز» دستگیر و به بند ۲۰۹ زندان اوین منتقل شده است.

آقای جمشیدی جزئیات بیشتری را در مورد اتهام عشا مومنی عنوان نکرد.

فعالان حقوق زنان کمپین یک میلیون امضا می‌گویند: عشا مومنی بر روی فیلم تحصیل دانشگاهی خود کار می‌کرده؛ فیلمی که در مورد فعالان حقوق زنان در ایران بوده و به همین خاطر مصاحبه‌هایی نیز با فعالان حقوق زنان در ایران انجام داده است.

به گزارش رویترز سوسن طهماسبی، یکی از فعالان حقوق زنان در ایران، می گوید: «این کاملاً غافلگیرانه بود. عشا هیچ کار خطایی انجام نداده است و امیدواریم هر چه زودتر آزاد شود.»
به گفته فعالان حقوق زنان، تاکنون دهها تن از فعالان حقوق زنان که برای کمپین یک میلیون امضا کار می کنند بازداشت شده اند. کمپین یک میلیون امضا برای لغو قوانین تبعیض آمیز در ایران فعالیت می کند.
بیشتر دستگیرشدگان بعد از مدتی آزاد شده اند.
همچنین در سایت کمپین یک میلیون امضا آمده است که ماموران امنیتی محل سکونت عشا مومنی را بازرسی کرده و وسایل شخصی، از جمله کامپیوتر و فیلم هایی مربوط به پروژه مذکور، را توقیف کرده اند.
خانم مومنی دانش آموخته رشته ارتباطات، رسانه و هنر از دانشگاه ایالتی کالیفرنیا ست و دو ماه پیش برای دیدار از خانواده خود و همچنین تحقیق در مورد فیلم فوق لیسانس خود که موضوع آن جنبش زنان ایران است به تهران سفر کرده است.
سال گذشته نیز چهار ایرانی تبعه ایالات متحده (هاله اسفندیاری، علی شاکری، کیان تاجبخش و نازی عظیمیا) به دلایل امنیتی در ایران بازداشت شدند که واشینگتن به این مساله به شدت اعتراض کرد. آنها با سپردن وثیقه آزاد شدند.

ناتو: بستن تنگه هرمز توسط ایران خیالی بیش نیست

فرمانده نیروهای دریایی سازمان پیمان آتلانتیک شمالی، ناتو، می گوید که تهدید ایران مبنی بر بستن تنگه هرمز در خلیج فارس خیالی بیش نیست.
مائوریو جیمینی، فرمانده نیروهای دریایی سازمان پیمان آتلانتیک شمالی، که از کویت بازدید می کند روز سه شنبه در سخنانی گفت که وی تهدید ایران مبنی بر بستن تنگه هرمز را یک «نقشه خیالی» می داند و این آبراه بین المللی نمی تواند مسدود شود.
مقام ها و فرماندهان نظامی جمهوری اسلامی ایران بارها در واکنش به حمله احتمالی آمریکا به ایران گفته اند که تهران نیز تنگه هرمز را به تلافی این اقدام خواهد بست.
تیر ماه گذشته، محمد علی جعفری، فرمانده سپاه پاسداران در گفت و گو با روزنامه جام جم با اعلام اینکه احتمال حمله آمریکا به ایران «جدی تر» شده است، گفته بود که در صورت وقوع چنین حمله ای، یکی از اقدامات ایران «کنترل خروج نفت» از تنگه هرمز خواهد بود.
وی افزوده بود: «با توجه به طول ساحل ایران در محدوده تنگه هرمز و وضعیت جغرافیای خاص آن و همچنین ارتفاعات موجود در طول این ساحل، یک امکان طبیعی برای ایران به وجود آمده است و با توجه به تجهیزاتی که نیروهای مسلح مان در اختیار دارند، بستن تنگه هرمز به مدت نامحدود بسیار راحت خواهد بود.»
اظهارات فرمانده کل سپاه پاسداران نگرانی هایی را در میان کشورهای حاشیه خلیج فارس برانگیخت و از جمله وزیر امور خارجه کویت ضمن ابراز نگرانی از تهدید ایران به بستن خلیج فارس گفت که این سخنان منافع کشورهای حاشیه خلیج فارس را تهدید می کند.
اما فرماندهان ارشد آمریکایی چند روز بعد از سخنان فرمانده سپاه اعلام کردند که واشینگتن اجازه نخواهد داد ایران تنگه هرمز را مسدود کند.
دریا سالار کوین کاسگریف، فرمانده ناوگان پنجم ایالات متحده آمریکا در خلیج فارس، گفته بود: «آنها [ایرانیان] نمی توانند آن [تنگه هرمز] را ببندند. آنها اجازه چنین کاری را نخواهند یافت.»
وی تاکید کرد که جامعه بین المللی از آبراه تنگه هرمز محافظت خواهد کرد و هر اقدامی از سوی ایران، «مقابله با ایالات متحده خواهد بود بلکه رو در رویی با جامعه بین المللی است.»
اوایل آبان ماه سال جاری، ایران خبر داد که نیروی دریایی ارتش یک پایگاه دریایی در شرق تنگه هرمز و در محدوده دریای عمان راه اندازی کرده است.
حبیب الله سیاری، فرمانده نیروی دریایی ارتش ایران اعلام کرده است که در صورت لزوم این پایگاه دریایی می تواند به ایران امکان جلوگیری از ورود «دشمن» به خلیج فارس را بدهد.
تنگه هرمز به عنوان یک آبراه حیاتی برای عبور جریان نفت بین دو کشور ایران و عمان قرار گرفته است و حدود ۴۰ درصد نفت جهان از این مسیر به بازارهای جهانی ارسال می شود.
همچنین سالانه ۱۳ هزار شناور از مسیر تنگه هرمز وارد خلیج فارس می شوند و ۹۰ درصد واردات و صادرات ایران نیز از همین مسیر انجام می شود.
جمهوری اسلامی ایران که متهم است در پوشش برنامه هسته ای خود به دنبال ساخت سلاح هسته ای است، ابراز نگرانی کرده که تاسیسات هسته ای آن از سوی آمریکا و اسرائیل مورد حمله قرار گیرد.
این در حالی است که آمریکا گفته است، همچنان دیپلماسی را برای حل منازعه غرب با ایران بر سر فعالیت های هسته ای این کشور در دستور کار دارد.
شورای امنیت سازمان ملل در قالب سه قطعنامه از ایران خواسته است تا برنامه غنی سازی اورانیوم که کاربرد دو گانه نظامی و غیر نظامی دارد را تعلیق کند ولی تهران این درخواست را رد کرده است.

بهای نفت ایران در يك ماه: ۲۷ دلار سقوط

شرکت ملی نفت ایران اعلام کرد میانگین قیمت تقریبی هر بشکه نفت خام صادراتی ایران در ماه اکتبر سال جاری میلادی حدود ۲۷ دلار و ۱۷ سنت نسبت به ماه سپتامبر کاهش یافته است.
در گزارش آماری معاونت امور بین الملل شرکت ملی نفت ایران که خبرگزاری رسمی جمهوری اسلامی، ایرنا آن را منتشر کرده، همچنین تاکید شده که میانگین قیمت تقریبی يك بشکه نفت خام صادراتی ایران در ماه سپتامبر ۲۰۰۸ (دو ماه پیش) کمی بیش از ۹۴ دلار و در ماه اکتبر همین سال (يك ماه پیش) کمی بیشتر از ۶۷ دلار بود.
تنها شش ماه پیش، شرکت ملی نفت ایران میانگین قیمت تقریبی يك بشکه نفت خام صادراتی ایران را ۱۲۰ دلار و ۶۷ سنت اعلام کرده بود.

محمود بهمنی، رئیس کل بانک مرکزی در ۲۷ مهرماه سال جاری در مورد کاهش شدید در آمد نفتی ایران هشدار داده بود. آقای بهمنی در جریان دومین همایش خدمات بانکی و صادرات طی سخنانی گفت: «در صورت تداوم روند نزولی قیمت نفت تا پایان سال، ۵۴ میلیارد دلار از درآمدهای پیش بینی شده در بودجه، محقق نخواهد شد.» ادامه سقوط قیمت نفت

سقوط قیمت نفت ایران در پی سقوط قیمت جهانی نفت و برخلاف پیشبینی رئیس جمهوری اسلامی ایران روی داد. محمود احمدی نژاد شامگاه ۲۴ تیرماه سال جاری در گفت و گویی که از شبکه اول تلویزیون دولتی ایران پخش شد، گفت: «با روند موجود بازار و برخی تهدیدات توخالی قدرتهای استکباری قیمت جهانی نفت باز هم افزایش خواهد یافت.» رئیس جمهوری ایران تاکید کرده بود: «قیمت نفت دیگر به پایین تر از ۱۰۰ دلار نخواهد رسید.»

برخی کشورهای عضو سازمان کشورهای صادرکننده نفت، اوپک، در اجلاس فوق العاده هفته گذشته این سازمان به محوریت ایران خواستار کاهش ۲ تا ۲.۵ میلیون بشکه ای تولید روزانه نفت خام اوپک شده بودند. اما در نهایت اعضای این سازمان بر سر کاهش ۱.۵ میلیون بشکه نفت از ابتدای ماه نوامبر به توافق رسیدند.

روزنامه سرمایه به نقل از وزیر نفت ایران، سهم کاهش تولید روزانه نفت ایران را ۱۹۹ هزار بشکه در روز اعلام کرده است. محمدعلی خطیبی نماینده دائم ایران در اوپک يك روز پس از اجلاس فوق العاده اوپک و با اشاره به اینکه «علت کاهش قیمت نفت در بازارهای جهانی افت شاخص های اقتصادی و رکود اقتصادی است که هم اکنون در همه دنیا حاکم شده»، گفته بود که تصمیم اوپک به کاهش تولید نفت اثر خود را در بازارهای جهانی از اول نوامبر به بعد خواهد گذاشت.

وی احتمال داد که در صورت ناهماهنگی در اجرای کاهش تولید نفت اوپک، به جای ایجاد ثبات در بازار، کاهش قیمت نفت ایجاد شود و افزود «چنین شرایطی نیازمند عزم اوپک به ارائه پیام های محکم و اجرای واقعی تصمیم های اعضای خود است.» با گذشت چهار روز از آغاز کاهش تولید اوپک، خبرگزاری ها از تداوم کاهش قیمت نفت خبر می دهند.

به رغم سقوط قیمت نفت در دو ماه اخیر و بنابر اعلام اداره اطلاعات انرژی آمریکا (EIA)، در آمد نفتی ایران طی شش ماه نخست سال جاری میلادی برابر با کل سال ۲۰۰۷ بود. نیمه اول سال ۲۰۰۸ ایران درآمدی معادل ۵۴ میلیارد دلار داشت و این در حالی است که کل در آمد ایران از صادرات نفت در سال ۲۰۰۷ نزدیک به ۶۰ میلیارد دلار بوده است

حبس در تبعید برای پیروان آیت الله بروجردی؛ بیانیه کمپین بین المللی حقوق بشر

کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران، امروز در مورد زندانی کردن پیروان آیت الله کاظمینی بروجردی، نگرانی عمیق خود را ابراز داشت. صدها تن از پیروان آیت الله بروجردی در آبان ماه ۱۳۸۵ در حالی که تلاش می کردند مانع بازداشت آیت الله شوند، دستگیر شدند. افراد بازداشت شده بطور موقت آزاد شدند و اخیرا تعدادی از آنها مجددا بازداشت و به زندان منتقل شدند. کمپین همچنین نگرانی خود را در مورد تداوم بازداشت آیت الله بروجردی علی رغم وخامت سلامتی وی ابراز کرد.

طبق گزارشهای رسیده، پیروان آیت الله بروجردی که در آبان ماه ۱۳۸۵ بازداشت شده بودند، در هنگام بازجویی در بند ۲۰۹ زندان اوین مورد شکنجه و تهدید قرار می گرفتند. تقریبا بعد از ۱۱ ماه همه آنها با تودیع وثیقه هایی بین ۵۰ تا ۱۰۰ میلیون تومان بطور موقتی آزاد شدند.

کمپین در این مورد گفت که «پیروان آیت الله بروجردی صرفا بخاطر حمایت از ایشان بازداشت شده اند که نقض آزادی افکار و باورهای آنان میباشد. این زندانیان از حقوق اولیه خود محرومند و با آنها در زندان بدرفتاری می شود. آنها باید از زندان آزاد شوند.» کمپین بر وظیفه مقامات ایرانی در مورد حفاظت از سلامت و وضعیت جانی آیت الله بروجردی تاکید کرد. به گفته نزدیکان آیت الله بروجردی، ایشان که در آبان ماه ۱۳۸۵ بازداشت شد، در طول دوره بازداشت مورد شکنجه و بدرفتاری قرار گرفت. در نتیجه این شرایط، وضعیت سلامتی ایشان بشدت رو به وخامت گذاشت و ایشان در حال حاضر نیاز به مراقبتهای فوری پزشکی دارند.

پیروان آیت الله بروجردی که در زندان هستند:

- ۱- مسعود سماواتی؛ ۴۷ ساله، کارشناس ادبیات، متاهل و صاحب دو فرزند است و در حال حاضر در حال گذراندن حکم ۵ سال زندان در تبعید در خرم آباد است.

- ۲- علرضا منتظر؛ ۳۷ ساله، متاهل و صاحب یک فرزند است. ایشان در حال حاضر در حال گذراندن حکم ۴ سال زندان در تبعید در کرمانشاه است.

- ۳- حبیب قوتی؛ ۳۰ ساله و کارشناس ارشد حسابداری است. ایشان متاهل است و در حال حاضر در حال گذراندن حکم ۴ سال زندان در تبعید در همدان است.

- ۴- مجید السنی؛ ۳۵ ساله و کارشناس ارشد عمران است و در حال حاضر در حال گذراندن حکم ۴ سال زندان در تبعید در زنجان است.

- ۵- مهرداد سوری؛ ۳۵ ساله و تکنسین برق است که حکم دو سال زندان دریافت کرده و در حال حاضر در زندان اوین بسر می برد.

- ۶- محمد رضا صدیق؛ ۳۶ ساله و مهندس کامپیوتر است و به ۲ سال زندان محکوم شده است که در حال حاضر در زندان اوین می باشد.

- ۷- حسن هریسچیان؛ ۳۵ ساله، متاهل و صاحب یک فرزند است. هریسچیان مهندس عمران است و به دو سال زندان محکوم شده است و در حال حاضر در زندان اوین است.

- ۸- علی اربابی؛ ۳۸ ساله است که به ۲ سال زندان محکوم شده است و در حال حاضر در زندان اوین است.

- ۹- کامبیز حسینی؛ ۲۸ ساله است که به ۱۸ ماه زندان محکوم شده است و در حال حاضر در زندان اوین نگهداری می شود.

اعتراض دانشجویان به جداسازی جنسیتی در کتابخانه دانشکده مدیریت دانشگاه شهید بهشتی

خبرنامه امیرکبیر: روز پنج شنبه گذشته، کتابخانه دانشکده مدیریت دانشگاه شهید بهشتی با هجوم انتظامات و حراست دانشگاه، به دو قسمت جداگانه دخترانه و پسرانه تفکیک و پارتیشن بندی شد.

به گزارش خبرنامه امیرکبیر، دانشجویان این دانشکده در اعتراض به این اقدام روز شنبه ۱۱ آذر تحصنی به دعوت انجمن اسلامی دانشکده

برگزار کردند که در طی این تحصن رئیس دانشکده در جمع دانشجویان حضور یافته و به آنان تعهد داد که بزودی مکانی را به عنوان مرکز اجتماعات به ایشان اختصاص دهند. گفتنی است که به دلیل عدم وجود سرسرا و یا محوطه بیرونی در دانشکده مدیریت کتابخانه و سالن مطالعه این دانشکده جهت اجتماع دانشجویان به کار گرفته می شد.

دلایل نگرانی مسئولان از رشد تحصیلی دختران

در ماههای اخیر با پرنرنگ شدن طرحهایی که سد راه تحصیل دختران محسوب می شوند مسئولین کشور نگرانیهای خود را از رشد تحصیلی دختران نشان داده اند. به گزارش ایسنا دکتر عباسپور رییس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی، در مراسم افتتاحیه دومین جشنواره ملی دختران آفتاب گفت: تحصیل و حضور زنان در جامعه نباید سدی در امر مهم ازدواج محسوب شود. وی افزود: ضمن اینکه آمار ۶۴ درصدی پذیرش دانشجویان دختر برای ما مایه افتخار است، از طرف دیگر آمار ازدواج و افزایش سن ازدواج یک مقدار برای ما نگران کننده است.

وی با بیان اینکه خانواده اصل اساسی است گفت: باید حضور فعال زن در جامعه و روابط زن و مرد را بر اساس حدودی که اسلام و احکام اسلامی تعیین کرده اند، بپذیریم تا ضمن حضور فعالانه زن در جامعه بتوانیم خانواده را به عنوان عرصه تشکیل دهنده جامعه حفظ کنیم. طرح بومی سازی امسال در کنکور اجرا شده و به گزارش کمیسیون زنان تحکیم وحدت معترضین به این طرح با تهدید و ادا به سکوت شده اند و صداوسیما در اقدامی عجیب با پخش ویژه برنامه ای در بخش های مختلف خبری به صورت تلویحی اعلام کرد بسیاری از افراد تجمع کننده و معترض مقابل سازمان سنجش در خصوص وضعیت تحصیلی و رتبه خود دروغ گفته اند.

پس از گذشت یک هفته مشخص شد با خانواده بسیاری از دانش آموزانی که به منظور احقاق حق خود به سازمان سنجش مراجعه کرده بودند تذکر جدی داده شده که از پیگیری این مسئله، تماس با رسانه ها و ادامه اعتراض خودداری کنند. این خانواده ها تهدید شده اند در صورت ادامه اعتراض و افشاکگری در خصوص مطالب کذب که صداوسیما نقل کرده بود، فرزند آن ها برای همیشه از تحصیل در مقاطع بالاتر محروم و با خانواده و خود شخص برخورد خواهد شد. اما در عین حال رسیدگی به طرح بومی گزینی جنسیتی هنوز ادامه دارد به گزارش خبرگزاری مهر شور اول طرح الزام دانشگاهها، مراکز و مؤسسات آموزش عالی به پذیرش دانشجویان دختر در محل سکونت امروز در کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی بررسی می شود.

رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس گفت: بررسی این طرح در کمیسیون در مراحل ابتدایی است و نظر به اینکه اصولاً طرح بومی گزینی از جمله محدودیت یا عدم محدودیت ورود دانشجویان دختر در دستور کار شورای عالی انقلاب فرهنگی قرار دارد و بومی گزینی مصوب آن شورا بوده لذا مقرر است این طرح نیز به شورای عالی انقلاب فرهنگی ارجاع تا در مورد آن در این شورا تصمیم گرفته شود. با وجود اعمال محدودیت در پذیرش دختران، دختران دانشجو نیز مورد تهدید و آزار به بهانه های مختلف قرار می گیرند. طی گزارشی مدتی است که دانشجویان دانشکده های مختلف دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز با محدودیت های جدید و برخورد های خشن انتظامات و حراست مواجه شده اند.

در مورد دیگر ماموران زن با هر گونه ارتباط دختران و پسران برخورد می کند تا آنجا که حتی از نشستن دختران و پسران دانشجو در کنار یکدیگر ممانعت به عمل می آورند و بعضاً نیز به دانشجویان تو هین هایی انجام شده است. پیگیری های بیشتر در مورد این ماموران زن که در مجتمع ولیعصر به خواهران ارشاد معروف هستند. حاکی از آن است که ایشان از سوی دفتر فرهنگ اسلامی و با حمایت شخص رییس حراست مجتمع ماموریت یافته اند که از ارتباط دختران و پسران جلوگیری کنند. البته به گفته دانشجویان از آنجا که این ماموران زن بار ها در دفاتر بسیج دانشجویی دیده شده اند ممکن است با این نهاد ارتباطاتی داشته باشند. گفتنی است چندی پیش نیز ماموران گشت ارشاد با هماهنگی حراست دانشگاه در مقابل درب دانشکده فنی دانشگاه ازاد تهران مرکز اقدام به بازداشت دانشجویان دختر نمودند.

این اقدامات در حالی صورت می گیرد که بهانه پوشش و مناسب نبودن سر و وضع دانشجو موجب ضرب و شتم دانشجوی دختر در دانشگاه آزاد رودهن از سوی عوامل حراست شد و بیم آن می رود که چنین سختگیری های بی موردی سبب ساز تکرار حوادثی مشابه شود. مدرسه فمینیستی

کانون زنان ایرانی

سولماز ایگدر، خبرنگار کانون زنان ایرانی به شش ماه حبس تعزیری محکوم شد

سولماز ایگدر، خبرنگار سایت کانون زنان ایرانی به شش ماه حبس تعزیری محکوم شد. براساس احضاریه کتبی که به وی ابلاغ شده او روز شنبه بیست و چهارم مهر ماه به شعبه ۳۱ شهرری در دادگاه انقلاب مراجعه کرد اما مسئولان دادگاه از ارائه حکم کتبی به او خودداری کردند و حکم شش ماه حبس تعزیری را به صورت شفاهی ابلاغ کردند. سولماز ایگدر از فعالان اجتماعی و مدافع حقوق کودک و زنان روز جمعه نهم شهریور ماه همزمان با بیستمین سالگرد کشتار زندانیان سیاسی در مقابل گورستان خاوران بازداشت شد و روز نوزدهم شهریورماه با تامین وثیقه یکصد میلیون تومانی پس از تحمل ۱۲ روز زندان انفرادی آزاد شد.

ایگدر نحوه ابلاغ حکمش را غیر قانونی می خواند و می گوید: "از آنجا که حکم مرا شفاهی به من ابلاغ کردند من نیز از امضای برگه ای که به من ارائه دادند؛ خودداری کردم و منتظر می مانم تا حکم به صورت کتبی ابلاغ شود. چرا که اگر حکم کتبی در اختیار ما قرار نگیرد فرصت درخواست دادگاه تجدید نظر از ما گرفته می شود."

حکم امیر امیر قلی از دیگر دستگیر شدگان آن روز نیز به مانند ایگدر شش ماه حبس تعزیری است که آن هم به صورت شفاهی به او ابلاغ شد.

نامه پانصد تن از معلمان کردستان در حمایت از فرزاد کمانگر

پانصد تن از معلمان استان کردستان طی نامه ای خطاب به ریاست قوه قضائیه خواستار لغو حکم اعدام فرزاد کمانگر معلم روستاهای کامیاران و فعال حقوق بشر شدند، متن نامه در ذیل درج میگردد.

بسمه تعالی

حضرت آیت الله هاشمی شاهرودی ریاست محترم قوه ی قضائیه

با اهدای سلام و تحیات

اینجانبان امضا کنندگان زیر جمعی از معلمان شاغل و بازنشسته ی استان کردستان به استحضار حضرت تعالی می رسانیم، از آنجایی که آقای فرزاد کمانگر یکی از معلمان این استان بوده، و بیش از ۱۲ سال در دورترین روستاهای این مرزوبوم مشغول تدریس صادقانه بوده اند، به اعدام محکوم گردیده است و این امر بازتاب منفی در میان فرهنگیان و دانش آموزان دارد، خواهشمند است، با عنایت به عطف و ورافت اسلامی با عفو ایشان موافقت فرموده و به نگرانی جامعه ی بزرگ فرهنگیان خاتمه دهید.

با احترامات فائقه

جمعی از معلمان شاغل و بازنشسته استان کردستان

رونوشت:

دفتر ریاست جمهوری

دادگستری استان کردستان

استانداری کردستان

اعتماد

واردات کشور سه برابر صادرات است

ارزش صادرات غیرنفتی در هفت ماهه سال جاری نسبت به مدت مشابه سال قبل با ۳۵ درصد افزایش به رقم ۱۱ میلیارد و ۳۵۱ میلیون و ۷۲۰ هزار دلار رسید. محمد بهبود آهنی - سخنگوی گمرک ایران - اعلام کرد؛ میزان وزنی صادرات غیرنفتی در این مدت ۱۹ میلیون و ۲۹۴ هزار تن بوده که این میزان نسبت به مدت مشابه سال قبل ۵/۳ درصد افزایش نشان می دهد. وی گفت؛ از میزان کل صادرات غیرنفتی ۲۴ میلیون و ۶۰۰ هزار دلار از محل تجارت چمدانی و ۱۹۲ میلیون و ۲۹۰ هزار دلار از طریق بازارچه های مرزی صادر شده است. به گفته وی در این مدت همچنین سه میلیارد و ۶۸۱ میلیون و ۴۲۵ هزار دلار میعانات گازی به خارج از کشور صادر شد که براساس توافق صورت گرفته در آمار صادرات غیرنفتی لحاظ نمی شود.

واردات ۳۳ میلیاردی

آهنی افزود؛ در هفت ماهه سال جاری ۲۳ میلیون و ۸۲۵ هزار تن کالا به ارزش ۳۳ میلیارد و ۵۹۴ میلیون و ۵۰۰ هزار دلار وارد کشور شده است که این میزان نسبت به مدت مشابه سال قبل به لحاظ وزن ۰۷/۰ درصد و از حیث ارزش ۳۱ درصد افزایش یافت. ۱۰ قلم عمده کالاهای وارداتی در هفت ماهه سال جاری شامل بنزین با دو میلیارد و ۵۳۲ میلیون و ۴۰۰ هزار دلار، شمش از آهن و فولاد غیرمزوج یک میلیارد و ۶۹۲ میلیون دلار، سایر روغن های سبک و فرآورده هایی به جز بنزین ۸۰۰ میلیون و ۱۰۰ هزار دلار، دانه ذرت ۶۶۸ میلیون و ۲۰۰ هزار دلار، گندم سخت ۶۳۶ میلیون و ۴۰۰ هزار دلار، دستگاه های عمل کننده با اشعه ایکس ۵۱۶ میلیون و ۴۰۰ هزار دلار، میله های آهنی یا فولادی ۴۹۷ میلیون و ۶۰۰ هزار دلار، محصولات از آهن یا فولاد غیرمزوج ۴۲۷ میلیون و ۱۰۰ هزار دلار، قطعات منفصله برای تولید خودروهای سواری ۳۷۲ میلیون و ۸۰۰ هزار دلار و دانه سویا با ۳۵۳ میلیون و ۸۰۰ هزار دلار بوده است. در این مدت همچنین ۳۸ هزار و ۲۶۹ دستگاه خودرو به ارزش ۷۲۸ میلیون و ۷۷۰ هزار دلار وارد کشور شده است که از لحاظ تعداد ۷/۸۸ درصد و از حیث ارزش ۶/۷۹ درصد افزایش یافت.

گزارشی بی سابقه در مورد نقض حقوق بشر در ایران

DW-WORLD.DE
DEUTSCHE WELLE

گزارش تکان دهنده ی بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل متحد، درباره ی وضعیت حقوق بشر در ایران منتشر شد. او در این گزارش تصویر نگران کننده ای از نقض حقوق بشر در ایران ارائه می دهد.

در گزارش بالاترین مقام سازمان ملل متحد، به مابینت مجازات های پیش بینی شده در قانون مجازات اسلامی با موازین حقوق بشر اشاره شده است. اعدام نوجوانان، تبعیض حقوقی میان زن و مرد، دستگیری های خودسرانه، محدودیت آزادی عقیده و بیان، افزایش فشار بر اقلیت های قومی و مذهبی و از جمله اعمال فشار بر جامعه ی بهاییان از جمله مواردی از نقض حقوق بشر در ایران هستند که در گزارش دبیرکل سازمان ملل متحد محکوم شده اند.

«فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر» (FIDH) و «جامعه ی دفاع از حقوق بشر در ایران» (LDDHI) از این گزارش تقدیر کرده اند و همزمان خواستار تصویب قطعنامه ای در مجمع عمومی سازمان ملل متحد شده اند که در آن «نقض فاحش و مستمر حقوق بشر در ایران» محکوم شود.

در رابطه با این خواست و نیز گزارش دبیرکل سازمان ملل متحد درباره ی ایران، دکتر عبدالکریم لاهیجی، نایب رییس «فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر» به پرسش های دویچه وله پاسخ داده است.

دویچه وله: دکتر لاهیجی، گزارش دبیرکل سازمان ملل متحد در مورد نقض حقوق بشر در ایران گزارش بسیار تکان دهنده ای است. آیا چنین گزارشی در مورد ایران، آن هم از سوی بالاترین مقام سازمان ملل تاکنون سابقه داشته است؟

عبدالکریم لاهیجی: هرگز! این برای نخستین بار است که دبیرکل سازمان ملل در مورد ایران چنین گزارشی می دهد. حتا تا آنجا که من به

خاطر دارم، از طرف مجمع عمومی سازمان ملل، نه به دبیرکل کنونی و نه به دبیرکل‌های پیشین چنین ماموریت‌هایی داده نشده است. یادآوری می‌کنم که سال گذشته در قطعنامه‌ای که ما از مجمع عمومی سازمان ملل گرفتیم، خوشبختانه برای نخستین بار این ماموریت به دبیرکل سازمان ملل داده شد. با اطلاعاتی که ایشان و همکارانش از وضعیت حقوق بشر در ایران به دست آورده‌اند و با ملاقاتی که ما در تابستان گذشته با نمایندگان ایشان کردیم، مقدمات این گزارش فراهم شد و این گزارش الان منتشر شده و برای اتخاذ تصمیمی جدید به مجمع عمومی سازمان ملل می‌رود.

حالا «فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر» و «جامعه‌ی دفاع از حقوق بشر در ایران»، از دولتهای عضو سازمان ملل درخواست کرده‌اند که طی قطعنامه‌ای در مجمع عمومی سازمان ملل، نقض حقوق بشر در ایران محکوم شود. با توجه به لازم‌الاجرا نبودن چنین قطعنامه‌هایی، فکر می‌کنید در صورت تصویب آن، تغییری در رفتار حکومت ایران در زمینه‌ی حقوق بشر بوجود خواهد آمد؟

تصمیمات مجمع عمومی اصولاً ضمانت اجرایی معنوی، سیاسی و اخلاقی دارند. یادآوری می‌کنم که ایران برای نخستین بار بعد از پنجاه و چند سال کاندید عضویت در شورای امنیت بود. اما یک پنجم ژاپن رای آورد و این ژاپن بود که به عضویت شورای امنیت در آمد. همین موضوع را ما در سال گذشته در شورای حقوق بشر دیدیم که باز جمهوری اسلامی کاندید شد و رای نیاورد. بنا بر این، آن کشورهایی که اعتبار و حیثیت بین‌المللی ندارند، مسلم است که روز به روز در انزوای سیاسی و حتا در انزوای اقتصادی قرار می‌گیرند، پس ناگزیر هستند که با جامعه‌ی بین‌المللی از در آشتی درآیند و به قطعنامه‌های نهادهای سازمان ملل احترام بگذارند. از این روست که ما امسال هم، مثل پنج سال گذشته، خواسته‌ایم که هم قطعنامه‌ی تازه‌ای در مورد نقض مستمر و فاحش حقوق بشر در ایران صادر شود و هم خواسته‌ایم که همچون سال گذشته دوباره به دبیرکل سازمان ملل ماموریت داده شود تا ایشان برای سال آینده، ۲۰۰۹، نیز گزارشی از وضعیت حقوق بشر در ایران به مجمع عمومی ارائه دهد.

حال به نظر شما در صورت تصویب چنین قطعنامه‌ای، تغییری در رفتار حکومت ایران برای رعایت بیشتر حقوق بشر داده خواهد شد؟ ما این امید را داریم. تمام تلاشهای سازمانهای مدافع حقوق بشر هم همین است. من فکر نمی‌کنم که جمهوری اسلامی برای همیشه چشم و گوش خود را ببندد و نخواهد با اصول و موازین دیپلماسی و نزاکت بین‌المللی آشتی کند. یادآوری می‌کنم که همین تصمیماتی که اخیراً در مورد محدود کردن اعدام جوانان در ایران گرفته شد هر چند که تصمیمات قاطعی نبود نشان می‌دهد که جمهوری اسلامی به مرور فهمیده است که این نه فقط به نفع مردم ایران، بلکه به نفع خود حکومت جمهوری اسلامی هم هست که از در مسالمت، گفت‌وگو و احترام به موازین بین‌المللی درآید، تا اینکه بخواهد همچنان راه عناد و لجاج را همچون سالهای گذشته در پیش بگیرد.

پرونده جابه جایی وزیران در دولت نهم

BBC PERSIAN.com

رای عدم اعتماد مجلس ایران به علی کردان، وزیر کشور، دهمین جابه جایی را در دولت نهم رقم زد و این دولت را در آستانه یک چالش حقوقی بزرگ قرار داد.

مطابق اصل ۱۳۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی، چنانچه نیمی از وزیران دولت بعد از ابراز اعتماد مجلس تغییر کنند، رییس جمهوری باید برای اعضای دولتش دوباره از مجلس رای اعتماد بگیرد.

آقای کردان اولین وزیر دولت نهم است که با رای عدم اعتماد مجلس برکنار می‌شود. هشت وزیر دیگر را یا آقای احمدی نژاد برکنار کرده بود یا خود استعفا کرده بودند. یک وزیر هم به دلیل فوت جای خود را به فرد دیگری داد.

بنابراین اگر تنها یک وزیر دیگر از دولت فعلی ایران به هر دلیل برکنار شود، اصل ۱۳۶ قانون اساسی برای نخستین بار به اجرا گذاشته خواهد شد. از همین رو، کارشناسان معتقدند با رفتن آقای کردان، شیوه تعامل آقای احمدی نژاد با مجلس در ماههای پایانی کار دولت نهم تغییر خواهد کرد.

فهرست جابه جایی وزیران دولت نهم، که در تاریخ جمهوری اسلامی بی سابقه بوده، به این شرح است:

پرویز کاظمی

سمت در دولت نهم: وزیر رفاه و تامین اجتماعی

پیشینه: آقای کاظمی بعد از انقلاب ابتدا در موسسه حسابرسی بنیاد مستضعفان بود و بعد چندین سمت در شرکتهای خودروسازی و ماشین سازی گرفت. پس از آن که مجلس در ابتدای تشکیل دولت نهم به سید مهدی هاشمی برای وزارت رفاه رای اعتماد نداد، آقای احمدی نژاد در آبان ۱۳۸۴ پرویز کاظمی را به مجلس معرفی کرد.

سرنوشت: آقای کاظمی پس از کمتر از ده ماه وزارت بدلیل اختلاف با داوود مددی، رییس سازمان تامین اجتماعی، نخستین وزیر دولت نهم بود از کار کناره گرفته شد. او سپس مدیر عامل مرکز توسعه سرمایه گذاری در ایران خودرو و مشاور اقتصادی-رفاهی وزارت آموزش و پرورش شد.

محمد کاظمی اردکانی

سمت در دولت نهم: وزیر تعاون

پیشینه: آقای کاظمی اردکانی پس از انقلاب در دادگاههای انقلاب، سپاه پاسداران و جهاد سازندگی فعالیت می کرد و در سال ۱۳۶۲ مدیرکل مخابرات استان تهران شد. سپس مدیرکل بازرسی و روابط کار وزارت صنایع سنگین، معاون بنیاد مسکن، قائم مقام معاون وزیر صنایع و معاون مؤسسه استاندارد بود. پس از آن که مجلس به علیرضا احمدی، گزینه نخست وزارت تعاون، رای نداد، آقای احمدی نژاد آقای کاظمی اردکانی را ابتدا به عنوان سرپرست این وزارتخانه منصوب و بعد در آبان ۱۳۸۴ او را به عنوان وزیر به مجلس معرفی کرد.

سرنوشت: در دومین برکناری وزیر در دولت نهم، محمود احمدی نژاد در آبان ۱۳۸۵ آقای کاظمی اردکانی را بدون ذکر دلیل عزل کرد، اما بیش از ۱۵۰ نماینده مجلس در نامه ای از زحماتش در زمان تصدی وزارت تعاون تشکر کردند. او سپس ابتدا به ریاست سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی و بعد در اسفند ۱۳۸۶ به استانداری قم منصوب شد.

علیرضا طهماسبی

سمت در دولت نهم: وزیر صنایع و معادن

پیشینه: آقای طهماسبی در دوران جنگ هشت ساله محقق پروژه های دفاعی بود و بعد از جنگ برای ادامه تحصیل در رشته مهندسی مکانیک به کانادا رفت. پس از بازگشت، در وزارتخانه های جهاد سازندگی، نفت و صنایع مشغول به کار شد. او پیش از معرفی به مجلس در مرداد

۱۳۸۴ برای تصدی وزارت صنایع، در دفتر پژوهش‌های مجلس فعالیت می‌کرد. سرنوشت: در حالی که انتقادات از ضعف مدیریت آقای طهماسبی و افت رشد بخش صنعت از ده درصد به پنج درصد بالا گرفته بود، او در مرداد ۱۳۸۶ "استعفا" کرد.

کاظم وزیری هامانه

سمت در دولت نهم: وزیر نفت

پیشینه: آقای وزیری هامانه بخش عمده زندگی حرفه‌ای خود را در وزارت نفت سپری کرده و سمت‌های مختلفی همچون معاون وزیر در امور اشتغال و معاون وزیر در پالایش و پخش داشته است. بعد از آن که مجلس به سه گزینه نخست محمود احمدی نژاد برای وزارت نفت رای اعتماد نداد، آقای وزیری هامانه در آذر ۱۳۸۴ به مقام وزارت رسید.

سرنوشت: در مرداد ۱۳۸۶ به دلیل اختلاف با محمود احمدی نژاد، عمدتاً بر سر برخی انتصاب‌های تحمیلی، از مقام وزارت کنار گذاشته و به عنوان مشاور رییس جمهور در امور نفت و گاز منصوب شد.

محمود فرشیدی

سمت در دولت نهم: وزیر آموزش و پرورش

پیشینه: آقای فرشیدی که پیش از انقلاب در مدارس شیراز و تهران تدریس می‌کرد، بعد از انقلاب مدیرکل آموزش و پرورش استانهای کرمان و آذربایجان شرقی بود. در آبان ۱۳۸۴ بعد از آن که مجلس به گزینه نخست دولت نهم برای وزارت آموزش و پرورش (علی اکبر اشعری) رای اعتماد نداد، آقای فرشیدی برای این سمت به نمایندگان معرفی شد.

سرنوشت: شماری از نمایندگان مجلس در اردیبهشت ۱۳۸۶ در اعتراض به وضعیت معیشتی فرهنگیان، عدم اجرای برنامه‌ها و "توهین به پیامبر اسلام" در آزمون استخدامی وزارت آموزش و پرورش، اقدام به استیضاح آقای فرشیدی کردند ولی او توانست دوباره رای اعتماد بگیرد. این بقاء، عمری کوتاه داشت، چون در آذر ماه همان سال به دلیل بروز اختلافات بین وی و آقای احمدی نژاد، استعفانامه خود را تسلیم کرد.

مصطفی پورمحمدی

سمت در دولت نهم: وزیر کشور

پیشینه: آقای پورمحمدی در دهه ۱۳۶۰ معاون و جانشین وزیر اطلاعات بود. سپس رییس اطلاعات خارجی شد. از سال ۱۳۸۱ به عنوان رییس گروه سیاسی-اجتماعی در دفتر رهبر جمهوری اسلامی فعالیت می‌کرد تا این که در مرداد ۱۳۸۴ در مقام وزیر کشور از مجلس رای اعتماد گرفت.

سرنوشت: بروز اختلاف با رییس جمهور، بخصوص بر سر نحوه برگزاری هشتمین دوره انتخابات مجلس، سبب شد آقای پورمحمدی در اردیبهشت ۱۳۸۷ کنار گذاشته شود. اما اندکی بعد در مقام رییس سازمان بازرسی کل کشور به یکی از منتقدان صریح سیاست‌های اقتصادی آقای احمدی نژاد تبدیل شد، بطوری که دولت در آبان ماه ۱۳۸۷ اعلام کرد از وی بخاطر "ارایه آمار غیر واقعی" شکایت می‌کند.

داوود دانش جعفری

سمت در دولت نهم: وزیر اقتصاد و امور دارایی

پیشینه: آقای دانش جعفری در زمان جنگ هشت ساله از فرماندهان جهاد سازندگی بود و بعد از جنگ، تا قائم مقامی وزیر جهاد سازندگی ارتقا یافت. سپس به عنوان نماینده تهران به پنجمین دوره مجلس شورای اسلامی وارد شد. در سال ۱۳۸۰ دکترای اقتصاد خود را از دانشگاه علامه طباطبایی گرفت. او ضمن عضویت در مجمع تشخیص مصلحت، نماینده مجلس هفتم نیز بود تا این که در مرداد ۱۳۸۴ به عنوان وزیر اقتصاد برگزیده شد.

سرنوشت: آقای دانش جعفری طی سی و دو ماه وزارت، شاهد مداخله آقای احمدی نژاد در کاهش نرخ بهره، فشار به نظام بانکی و ارایه گسترده تسهیلات به بنگاه‌های زودبازده بود که به عقیده وی، موجب رشد نقدینگی می‌شد ولی آقای احمدی نژاد عقیده داشت از بیکاری می‌کاهد. سرانجام محمود احمدی نژاد در اردیبهشت ماه ۱۳۸۷ آقای دانش جعفری را وزارت اقتصاد کنار گذاشت و به عنوان مشاور عالی خود در امور اقتصادی منصوب کرد. آقای دانش جعفری آقای احمدی نژاد را "غیرقابل پیش بینی" توصیف کرده و گفته از یک سال پیش از عزل، متوجه شده که مورد اعتماد رییس جمهور نیست.

محمد رحمتی

سمت: وزیر راه و ترابری

پیشینه: محمد رحمتی بعد از انقلاب ابتدا در جهاد دانشگاهی کار می‌کرد تا این که در سال ۱۳۷۶ قائم مقام مدیر عامل راه آهن شد و بعد به معاونت وزیر راه ارتقا یافت. پس از آن که مجلس هفتم در پاییز ۱۳۸۳ به احمد خرم، وزیر راه دولت محمد خاتمی رای عدم اعتماد داد، محمد رحمتی در بهمن ماه جانشین وی شد و در دولت نهم این سمت را حفظ کرد.

سرنوشت: در تیرماه ۱۳۸۷ سخنگوی دولت تایید کرد که آقای رحمتی قصد کناره‌گیری دارد. دلیل رسمی این تصمیم، فرا رسیدن زمان بازنشستگی او اعلام شد، هر چند برخی درباره این توضیح ابراز تردید کردند. آنچه به این تردیدها قوت می‌بخشید این حرف خودش بود که می‌گفت "من ۲۶، ۲۷ سال سابقه کار دارم"، یعنی سنوات خدمتش از مدت ۳۰ سال معمول برای بازنشستگی کمتر بود.

علی کردان

سمت در دولت نهم: وزیر کشور

پیشینه: علی کردان بعد از انقلاب ابتدا به عضویت سپاه پاسداران استان مازندران درآمد و تا فرماندهی اطلاعات و تحقیقات پیش رفت. سپس در چندین شهر دایار و جانشین دادستان شد، از جمله در آمل در جریان درگیریهای ششم بهمن ۱۳۶۰. او پس از جنگ بیشتر سمت‌های اداری به عهده گرفت. آقای کردان علاوه بر فعالیت در چند سازمان از جمله صدا و سیما، در وزارتخانه‌های کار و نفت تا قائم مقامی وزیر ارتقا یافته بود.

سرنوشت: پس از برکناری مصطفی پورمحمدی، علی کردان در پانزدهم مرداد ۱۳۸۷ در جلسه‌ای جنجالی توانست از مجلس برای وزارت کشور رای اعتماد بگیرد ولی افشای جعلی بودن مدرک دکترای افتخاری وی زمینه‌ساز استیضاح او شد. آقای کردان در چهاردهم آبان ۱۳۸۷ با رای ۱۸۸ نماینده از مجلس شورای اسلامی رای عدم اعتماد گرفت.

جمال کریمی راد

سمت در دولت نهم: وزیر دادگستری پیشینه: آقای کریمی راد در دادگاه های عمومی و انقلاب کردستان، زنجان و قزوین دادستان بود. او همچنین دادستان انتظامی قضات بود و در یک برنامه تلویزیونی به سوالات حقوقی مردم پاسخ می داد و همین کار از او چهره ای شناخته شده پدید آورد. او در سال ۱۳۸۲ سخنگوی قوه قضاییه شد و در سال ۱۳۸۴ با حفظ سمت، مسئولیت وزارت دادگستری را بر عهده گرفت. سرنوشت: آقای کریمی راد در هفتم دی ماه ۱۳۸۵ هنگامی که همراه خانواده اش از تهران عازم اصفهان بود، دچار سانحه شد و جان باخت. او به هنگام مرگ پنجاه سال سن داشت.

BBC PERSIAN.com

تحقیق و تفحص مجلس؛ این بار از سفرهای استانی دولت

تشکیل کمیته ای برای تحقیق و تفحص از سفرهای استانی دولت ایران، در دستور کار مجلس شورای اسلامی قرار خواهد گرفت. به نوشته روزنامه اعتماد، چاپ تهران، این کمیته قرار است آنچه که "تخلفات" دو دوره سفرهای استانی دولت محمود احمدی نژاد، رئیس جمهوری ایران توصیف شده است را بررسی کند.

به گفته داریوش قنبری نماینده ایلام در مجلس شورای اسلامی، این تحقیق و تفحص در سه محور "میزان بهره برداری تبلیغاتی دولت در این سفرها، اجرایی نشدن مصوبات سفرهای استانی و همچنین بی توجهی دولت به قوانین برنامه توسعه کشور" تنظیم خواهد شد. آقای قنبری گفته است: "بر کسی پوشیده نیست که سفرهای استانی دولت امری بی نتیجه شده و عدم اجرای مصوبات اعتراضات گسترده مردم را به همراه داشته است."

گرچه آقای احمدی نژاد بارها اعلام کرده که سفرهای استانی خرجی ندارد و هیات دولت با نان و هندوانه این سفرها را سپری می کنند تا هزینه ای برای کشور تحمیل نشود، اما نماینده ایلام در مجلس شورای اسلامی این سوال را مطرح کرده که "ارقام ۴۰ تا ۵۰ هزار تومان به پیوست هفت میلیون نامه ای که در جریان دور اول سفرها پرداخت شده را با چه تقاسیری می توان توجیه کرد."

اسماعیل گرامی مقدم، از نمایندگان مجلس هفتم و عضو ارشد حزب اعتماد ملی، به بخش فارسی بی بی سی گفته است: "اخیرا دولت و رئیس جمهوری در سفرهای استانی و در ملاقات با مردم شهرها و روستاها نسبت به پرداخت های نقدی اقدام می کنند که چندین نمونه آن را در استان ها شاهد بودیم."

آقای گرامی مقدم گفت: "تکلیف آن مردمی که موفق نمی شوند، رئیس جمهوری را ملاقات کنند و کمک نقدی دریافت کنند چیست و اساسا این اعتبارات نقدی با کدام توجیه قانونی پرداخت می شود."

در دو دوره سفر رئیس جمهوری به استان ها پرداخت این نوع مبالغ سبب شده تا بسیاری از چهره های اقتصادی کشور به خرج این گونه بودجه کشور هشدار دهند و آن را دارای آثار تورمی شدید بدانند.

طرح انجام سفرهای استانی پس از آغاز ریاست جمهوری آقای احمدی نژاد در نوزدهم آبان سال ۱۳۸۴ در دستور کار دولت نهم قرار گرفت. به گفته حامیان دولت قرار بود این سفرها فاصله میان مردم و مسئولان را کاهش دهد و مسائل را نه از دفتر رئیس جمهوری در پایتخت بلکه با حضور او در صحنه، حل کند.

بهمن آرمان، اقتصاددان در تهران، به بخش فارسی بی بی سی گفت: "این سفرها در ابتدا امیدهایی ایجاد کرده بود. این که مردم بتوانند، اثرات مثبتی را از این مصوبه ها داشته باشند. اما برعکس عملکردها به گونه ای بوده که هم انتظارات مردم افزایش داده و هم عدم توانایی دولت در اجرای این مصوبات، موجب شده تا تعدادی از نمایندگان مجلس پرسش هایی درباره تاثیر این سفرها داشته باشند."

مرکز پژوهش های مجلس، در اردیبهشت سال ۱۳۸۵ نخستین نهادی بود که به پیامدهای منفی برگزاری این سفرها اشاره کرد. در گزارش مذکور آمده بود که اصل رسیدگی به مناطق محروم مطلوب است ولی به لحاظ سیاسی دادن وعده هایی که نتوان به طور کامل از عهده آن ها برآمد صحیح نیست.

این گزارش همچنین گفته است که منبع برخی از مصوبات استانی مشخص نیست. "برای نمونه منبع تامین ۵۷ درصد اعتبارات اختصاص یافته به استان خراسان جنوبی و ۱۷ درصد اعتبار اختصاص یافته به استان سیستان و بلوچستان نامعین است."

کارشناسان می گویند مصوبات هیات دولت در سفرهای استانی از منظر قوانین موجود از قبیل برنامه چهارم، قانون محاسبات عمومی، قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی و همچنین ورود به حیطه اختیارات قوه مقننه، مغایرتهایی دارد.

آقای گرامی مقدم گفت: "نکته اصلی این است که سفرهای تخصصی وزرا که در دولت های قبلی هم انجام می شد در حال حاضر متوقف شده و در این سفرها تنها دیدارهای عمومی صورت می گیرد و جنبه تخصصی ندارد."

تنها مطالب و مقالاتی که با نام جبهه ملی ایران - اروپا درج میشود نظرات گردانندگان سایت میباشد .